

2) Sammes Forslag under Nr. 14.

(II. Universitetet. Indtægt 9. Betænk. Nr. 13). Ministeriets Forslag, tiltraadt af Udvalget. Denne Post nedfattes med 150 Rd.

Foreslaaet Sum.	Bevilget Sum.
Rd. f.	Rd. f.
300. "	150. "

ved toges eenstemmigt med 77 Stemmer.

Det næste Affnit, der fattes under Forhandling, omfattede II. Universitetet, Udgift, Posterne under Nr. 1, a—d og Nr. 2, med dertil hørende Vædringsforslag. (See Betænkningen Nr. 14—19, Anhang B. Sp. 66—78 og Nr. 15 og 16 Sp. 93—94.)

Ordføreren: Forinden jeg gaaer over til at omtale de Vædringsforslag, der nu ere under Forhandling, skal jeg henlede Opmærksomheden paa; at Indtægterne og Udgifterne ved Universitetet ingenlunde stille sig fordeeltigt. Der er vel calculeret et Overskud af 979 Rd., men man har for det Første selv gjort Afkald paa en Indtægt af 150 Rd., og dernæst er der jo, hvad man vil see af Noten bagefter Udgiftsiden, endnu Endeel, der skal udredes, saa at Universitetet, der tidligere har havt betydeligt Overskud, nu rimeligviis vil faae Underbalance. Dette er naturligviis Noget, der ligger i Sagens Medfør; men det maa, som det forekommer mig, gjøre det høitærede Thing varfsomt med at give Bevillinger, der ikke ere nødvendige. — Med Hensyn til Gagerne for Universitetets Lærere, der under Nr. 1 ere optagne under „Gager og Lønninger“, skal jeg bemærke, at der jo desangaaende udkom en Lov af 12te Januar d. A. Om dens Anvendelse i Almindelighed har Ministeriet tilskrevet Udvalget, som maa yde denne Skrivelse sin fulde Aerkjendelse som er i alle Henseender skarpsindigt og vellykket Arbeide. Udvalget maa tiltræde enhver af de Opfattelser, som deri ere gjorte gjældende, og navnlig Opfattelsen af de Hovedpunkter, hvorpaa Opførelsen af Gagerne vil beroe. Naar det saaledes navnlig i Lovens § 3 fastsættes, at for Den, som har accumuleret flere Embeder, skal Gagen nedfattes med Halvdelen af alle disse Lønninger, med Undtagelse af den høieste, eller, forsaavidt flere ere lige høie, en af disse, dog at denne Nedfattelse ikke beløber sig til Mere

end en Fjerdedeel, og samtidig dermed i § 4 er bestemt et Alderstillaeg til Professorerne, og endelig i § 11 gjort forskjellige Bestemmelser, hvoraf iblandt Andet den, at Forhøielsen i Gage ikke maatte overstige 30 pCt. af den nærværende, saa kunde det Spørgsmaal opstaae, om Affortningen efter § 3 skulde skee før eller efter Nedfattelsen ifølge § 3, 2det Punktum. Ministeriets Opfattelse i den Henseende maa Udvalget aldeles billige saaledes, at man først kommer til at see, efterat der er affortet ifølge § 3, hvorvidt § 11, 2den Pasus finder sin Anvendelse eller ikke. De opstillede Exempler ere vistnok aldeles correct gjengivne fra Ministeriets Side. Et af disse berører tillige et Punkt, i Anledning af hvilket Ministeriet har gjort en Indstilling, som er tiltraadt af Udvalget; det omhandles Sp. 75 i Betænkningen under Nr. 16. Der er nemlig indtruffet to Tilfælde, hvor man, ved at følge Ordene i Loven af 12te Januar 1858, vilde komme til at tilføie to Mænd en ligefrem Ubillighed derved, at de med Hensyn til Gageforhøielsen vilde komme til at staae bag efter de Mænd, som i Anciennetet først kom efter dem; dette har Udvalget ogsaa taget Hensyn til. Som det ærede Thing vil see af Anmærkningerne Sp. 161—62 næstsidste Pasus, og som nærmere er omtalt Sp. 73—74 i Betænkningen under Nr. 15, er der fire normerede Universitetslærere, hvis Gager kun ere foreløbig bestemte, og Udvalget har ikke Noget at sige hertil, da denne foreløbig bestemte Gage efter Udvalgets Mening er aldeles rigtig. Derimod er der andre Punkter, med Hensyn til hvilke man ikke kan tiltræde Mini-